

... ¡PUES SÍ!... LAS DESCARGAS ELÉCTRICAS VAN MUY BIEN PARA CAMBIAR DE PEINADO...
 ¡NO HAY NADA COMO UN "BUEN PROFESIONAL" PARA IR "MONÍSIMA!"...
 (sin más comentarios)

(La homosexualidad fue considerada una enfermedad hasta 1973, por ello psiquiatras y psicólogos intentaron curarla. Hay tratados científicos en este momento, agosto de 2004, todavía hay universidades españolas que imparten su docencia utilizando estos manuales- en los que se recomiendan las descargas eléctricas para su "curación").

Els manuals de la discòrdia

Els han dit invertits, desviats i fins i tot malalts mentals. Els homosexuals han necessitat temps i molta pedagogia perquè no es veiés la seva opció sexual com un trastorn mental. Però encara els queda feina per endavant: el col·lectiu de gais i lesbianes de la Complutense de Madrid ha denunciat que la facultat de Psicologia de la UAB recull manuals homòfobs en la seva bibliografia. El professorat admet que a l'Autònoma s'han utilitzat aquests llibres però matisa que s'han corregit els capítols polèmics en les edicions més recents. El JALG, el grup del campus que promou l'alliberament lèsbic i gai, no ha polemitzat al respecte perquè assegura que tant el tracte docent com les edicions que es fan servir aquí són respectuoses

L'homosexualitat va ser considerada una malaltia per la comunitat científica fins l'any 1973, per això alguns científics van tractar de buscar-li cura. El *Manual de técnicas de modificación y terapias de conducta* recull un exemple d'aquestes

El dibuix que veiem en aquesta pàgina l'aporta *Luisa Guerrero*, membre del JALG

teràpies per curar l'homosexualitat: asseure un homosexual davant d'una pantalla i proporcionar-li una descàrrega elèctrica cada cop que es projecta la diapositiva d'un home despullat. Només s'evitarien les descàrregues quan la imatge fos

d'una dona i el suposat malalt reprimís els seus impulsos. Això recull el manual dins el capítol de tècniques agressives i aquesta proposta va irritar el col·lectiu de gais i lesbianes de la Universidad Complutense de Madrid, representats per l'as-

sociació Rosa que te quiero Rosa (RQTR).

Fa sis anys que RQTR va denunciar l'existència de cinc manuals de Psicologia en què es tractava l'homosexualitat com una malaltia. En alguns casos, s'arribava a comparar aquesta opció sexual amb la zoofília, la necrofilia i el fetixisme. El col·lectiu va denunciar llavors el contingut dels textos davant l'opinió pública i va aconseguir la rectificació d'algunes de les edicions següents. El passat mes de febrer, tanmateix, RQTR va renovar la seva queixa. Tot i que es felicitava perquè la Complutense havia retirat els llibres, denunciava que altres universitats continuaven utilitzant-los. L'Autònoma, entre elles. David Sánchez és professor de la facultat de Psicologia, cap de la Unitat de Personalitat i un dels docents que fa servir els polèmics manuals. "Poso tota la meua confiança en aquests autors, els coneix personalment i no són retrògrads. Simplement recullen l'homosexualitat tal i com va ser vista històricament". Assegura que el manual s'utilitza en les seves classes per a altres capítols que no estan relacionats amb les tendències sexuals. Això explicaria, segons el professor, que a l'Autònoma no s'hagin rebut queixes per l'ús dels manuals, a diferència del que va succeir a Madrid.

La veu dels responsables

El coordinador d'una de les obres, Manuel Muñoz, va admetre durant la polèmica que les tècniques proposades al llibre no li semblaven "les més adequades", però afegia: "Els editors vam acceptar el capítol perquè no podíem exercir de censors. No s'ha de treure el text, que es refereix als homosexuals que rebutgen la seva condició i demanen tractament, del seu context". El cas és que, en la darrera edició i arran de les

L'orgull gai té els seus propis símbols, com, per exemple, la bandera amb els colors de l'arc de Sant Martí

protestes a la Complutense, els editors de dos dels manuals van corregir el contingut als apartats en què gais i lesbianes se sentien discriminats. El professor de la UAB i l'autor del llibre coincideixen a explicar que les tècniques correctives només es poden utilitzar quan els propis individus ho demanin perquè se senten incòmodes amb la seva condició. És el que els psicòlegs anomenen *homosexualitat egodistòmica*. Sánchez puntualitza que, només en aquest cas, l'orientació sexual es considera un problema psicològic que pot ser tractat, tot i que opina que la veritable tasca dels professionals és ajudar els pacients a què s'acceptin tal com són, tal com senten. Si la tasca dels psicòlegs és ajudar, la de la Universitat és "protegir la qualitat de l'ensenyament i la integritat dels alumnes", diu el col·lectiu d'homosexuals madrilenys RQTR. L'associació demana la retirada dels llibres i qualifica d'incoherent l'actuació d'una institució educativa que permet l'ús de textos incorrectes,

■ **Fa sis anys que RQTR va denunciar l'existència de cinc manuals de Psicologia en què es tractava l'homosexualitat com una malaltia**

■ **En alguns casos, s'arribava a comparar l'homosexualitat amb la zoofília, la necrofilia i el fetixisme**

amb valors morals homòfobs i, en conjunt, la pràctica de la mala ciència. En aquesta línia apunta un estudiant de Psicologia de la UAB: "És inconcebible que, ara per ara, encara s'hagi de recórrer a manuals obsolets on es qüestionin qualsevol tipus de tendències sexuals. Però el més difícil d'entendre és que algunes facultats no revisin la seva bibliografia per evitar que passin coses d'aquestes". Un altre diu: "Encara que no sigui de lectura obligatòria, és vergonyós". No fa més de trenta anys que la comunitat científica ha deixat de veure oficialment l'homosexualitat com un trastorn mental. Això no significa, i la polèmica dels manuals n'és una prova, que s'hagi arribat al moment de baixar la guàrdia. El JALG alerta: encara avui hi ha psicòlegs que pensen que l'homosexualitat és una malaltia. Queda feina pendent contra els prejudicis ■

Xavier Cañadas
 Alex Palau
 José Luis Sastre